

Ooperietendused tuhandetele kuulajatele

RAT «Estonia» rõõmustas oototrikuu esimesel poolel teatri-sõpru jälle uute külalissolistidega. Tšaikovski balletis «Uinuv kaunitar» tantsisid peaosil Helsingi Rahvusooperi baleriin Doris Laine ja Stokholmi Kuningliku Ooperi balletisolist Verner Klavsen. Omamoodi muusikalisteks suursündmusteks kujunesid aga Soome Rahvusooperi solisti Marja Eskola («Boheem» ja «Traviata») ja Jaapani lauljatar Mieko Takidzava («M-me Butterfly») külalisetendused.

Pöördusime Eesti NSV rahvakunstniku Elsa Maasiku poole palvega avaldada oma muljeid «M-me Butterfly» etenduselt Mieko Takidzavaga peaosas.

«Nähtud etendus veenas, et Mieko Takidzava näol on meil tegemist väga suurte looduslike annete ja kõrge professionaalse tšsemega lauljaga, kes valdab võrdselt hästi nii vokaal- kui näitekunsti.

Temas on palju lüürikat, loomulikku võluvust ja köitvust, millele lisandub suur armastus oma kunsti vastu. See armastus heliseb ta hädles, väljendub liikumises, kogu tema olemuses.

Sageli kujundavad lauljad Butterfly osa liiga dramaatiliselt, raskepäraselt. M. Takidzava aga lähtus täielikult Puccini impulsiivselt lüürilisest muusikast. Meie ees oli tõeline Butterfly — Liblikas. Kui mõnele võis laulja lähenemine osale esialgu näida pisut naiivsena, siis just seda võltsimatut lapselikust peakingi osatäitmise suuri-maks vooruseks. Meid võlus näitleja seesmine loomulikkus, siiras ja jägitu andumine muusikale, mõtestatud ning sügavalt läbitunnetatud süvenemine sündmustikku, ajastusse ja kuju sotsiaalsesse olemusse.

See loomulikkus ning süvenemine tõi lavale tiki elu, mille traagiliselt arenevas sündmustikus Takidzava-Butterflyle oli kõik esmakordne,

suur ja tähtis ning kordumatu. Mind võlus eelkõige just lihtsus, millega M. Takidzava reageeris kõigele tema ümber toimuvale. Tema lavaline liikumine oli vaba ja meisterlik ning märkamatult kohane RAT «Estonia» lavastusega. Kogu osatäitmine oli nii mänguliselt kui vokaalselt väga terviklik ja hästi välja peetud.»

Pealinlaste huvi «Traviata» ja «M-me Butterfly» etenduste vastu oli nii suur, et tester otsustas need viia oma koduruumidest välja «Kalevi» spordihalli.

Esimese katse ooperi ja balletiga selles suures saalis tegi möödunud kevadel RT «Vane muine» Ja õnnestunult. Ka nüüd nähtud-kuuldud «Estonia» etendused veensid, et spordihall on küllaltki sobiv ruum nii teatri-etendusteks kui ka suurteks kontsertideks. Uudselt ja hästi lahendas «Estonia» lavakujunduslikud probleemid, etendused tervikuna olid heal kunstilisel tasemel. Ometi ei saa jätta jälle puudutamata peamist, mida nõuame muusikaetenduselt. Jutt on nimelt kuuldavusest. Tuleb jälle korrata põhiliselt seda, mis rääkis V. Kivilo («Sirp ja Vassar» nr. 21, 1963. a.): kui halli esimeses osas pääseb maksvusele nii orkestri kui solistide loomulik kõlajõud, siis halli tagumises osas tuleb kuulata muusikat helivõimenduse toetusel, mis paraku ka seekord kuuldud etendustel ei rahuldanud. Et aga spordihall kõigi muude omaduste poolest, nagu juba öeldud, on suurteks muusikaüritusteks sobiv, siis peaks siin küll mingi lahenduse leidma. Millise just, see jäägu asjatundjate otsustada.

Hea kuuldavuse kogu halli ulatuses peaks tagama VSU «Kalevi» kui halli valdaja ja väljaüürija.